

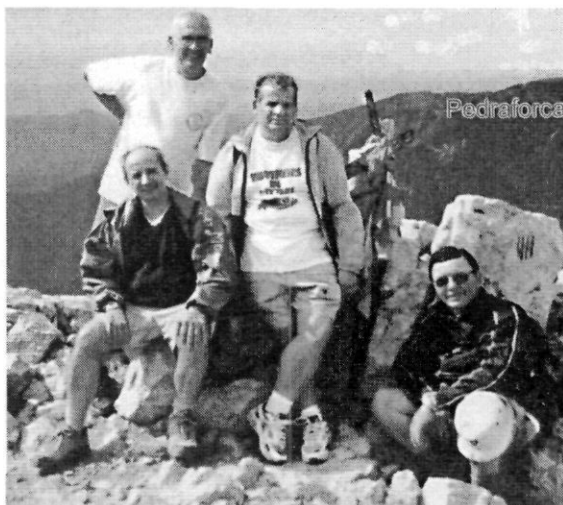
ORIOL CALVO VERGÉS

Ens ha deixat l'Esteve Català, un enamorat d'Argentona

L'Esteve Català Amatller, amb només 54 anys, ens va deixar, sobtadament, el passat dia 25 de gener. Aquell matí de diumenge, com tants matins feia, va sortir a caminar amb tres amics més (en Braulio, en Pepe i en Sebastià) pels voltants de Burriac, en el camí pedregós de Cabrils, quan, de sobte, sense dir ni paraula, l'Esteve va caure desplomat a terra i res no es va poder fer per salvar-li la vida.

La notícia de la seva mort es va estendre ràpidament per tot Argentona i a la tarda, al tanatori, una riuada de gent va acompanyar la família en ple desconsol i desconsort per un fet tant inesperat i dolorós. L'endemà a la tarda, l'església ja era plena de gom a gom mitja hora abans de començar el funeral. Molts dels assistents van haver de seguir la cerimònia de la plaça estant. Finalment, les restes mortals van ser incinerades i les cendres repartides entre el nínxol de la seva filla M. Àngels (que va morir als 6 anys d'edat) i la resta llençades prop de Burriac, en un dels indrets més bells de les nostres muntanyes: el mirador natural des d'on es contempla Argentona, el mar, Mataró i el Castell de Burriac.

A banda de la passió que sentia per la seva família i la gran dedicació a la seva feina d'agent d'assegurances, l'Esteve Català va destacar, crec que molt especialment, per un amor extraordinari per tot allò que tenia relació amb la seva vila,

L'Esteve Català (dret) juntament amb els mateixos amics que l'acompanyaven quan va morir: en Sebastià, en Braulio i en Pepe (d'esquerra a dreta), al cim del Pedraforca el dia 7 de setembre de 2002

Argentona, on va néixer, viure i morir. Un amor entès a la seva manera i que no era solament "de paraula", sinó de fets. La seva gran implicació i suport a nombroses activitats de tota mena així ho demostren: va ser president de la Creu Roja local; va militar en formacions polítiques i fou regidor de l'Ajuntament d'Argentona (si bé va sortir molt decebut de la política local d'aleshores); va conduir un programa de tertúlia de temes locals a Ràdio Argentona, un programa d'entrevistes a personatges del poble a TV Argentona i acabava d'estrenar-se com a nou membre de la Junta del Patronat del Museu del Càntir. També darrerament s'havia tornat a interessar per la política local, si bé des de posicions diferents a la seva antiga adscripció a Convergència. El seu possible futur polític, que podria haver estat brillant, ha quedat escapat.

La sotragada per la desaparició de l'Esteve Català ha estat molt

fora. La prova n'és la gran reunió de gent reunida al seu funeral i també el fet que gent de totes les tendències polítiques, socials i de tota mena ploraven la seva desaparició. Tothom en parlava bé, però no solament per respecte a ell, sinó de cor, ja que una qualitat de l'Esteve era que sabia guanyar-se la simpatia de tothom. Ningú no en podia parlar malament, perquè mai va atacar ningú.

Finalment, des del Centre d'Estudis Argentonins, hem de dir que l'Esteve de seguida es va donar d'alta com a soci de l'entitat i ens va donar suport amb la inserció de mitja plana de publicitat a la contraportada de la revista *Fonts*. Si no rebia la publicació puntualment, de seguida ens la reclamava pel carrer, ja que li era de lectura imprescindible. Hem perdut un soci però, sobretot, un amic i un puntal important per tots els que estimem Argentona i treballem per preservar el seu patrimoni i fer-la cada cop millor.